

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 20. Vnde sumpserit Horatius, quòd Amorem in Chiæ genis excubare dixit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

sum habenda. vt apud hunc ipsum, pro sano: vt apud
iis auctores, pro herede, pro domino, pro possessore: vt
apud Appuleium; neque pro amico, neque pro Philosopho
suum. Et cum ait, se res omnes serias extollere in
alium diem, procul dubio respexit ad illud vetus di-
ctum, εἰς αὐτον τὰ παρεδίδωτα. Sed & in eadem fabula,
in Agorastoclis ἀπογενέσθαι depraevati sunt hi versus:

Offende; vt inspiciam. iam aperi, audi, atque ades.

A G. Mi patrue salue. P O E. & tu salueto Agorastocles.

Legendique hoc modo :

Offende; vt inspiciam. aperi. A G. vide. ecum. ades.

Mi patrue salue. P O E. & tu salueto Agorastocles.

Sed in illo versu, qui in extrema fabula legitur,

Initiarum multo induci satus est,

qui vulgariter scripturam mutare conantur, nimis in-
geniosi sunt. Induci est εἰσαγάγειν: & de hoc verbo con-
fundens est Budaeus in commentariis linguae Græcæ.

Vnde sumpserit Horatius, quod Amorem in
Chia genis excubare dixit.

CAPUT XX.

NEMINEM esse opinor, dumtaxat Græcarum
deliciarum εἰς ἄγαν, quin peregrini, & trans-
marini saporis aliquid sentiat in his Horatij versibus:

Et cantu tremulo pota Cupidinem

Lentum sollicitas. Ille virentis, &

Docta psallere Chie

Pulchris excubat in genis.

Ego quidem quoties illum tremulum Lyces cantum
cogito, videre mihi videor libidinosam illam & οὐ-
ποτερανum, quæ apud Aristophanem, cerussa, &
purpurissimo fluentibus buccis, cantare se ait, vt virum
aliquem sibi conciliet:

Mureti
Lectiones

II
25

Εγώ δὲ καταπλασμένη φυσισίᾳ
Εσκε, ότι προκείτον ημογενένη
Δρυδός, μηνορούμενη περὶ ἐμαυτής μέλος,
Παιζόντος, δύνασθαι τοντούμενην
Πλαστότα. Μέσου δεῦρ' οὐτέ δηλοτέ οὐδὲ σόμη,
Μελύδριον διρύσαι περὶ τῶν ιωνικῶν.

Iam in iis quae sequuntur, Græca planè omnia nec
eo modo quod virentem Chiam dicit, id est, χρήσιμη
χρήσιμη: sed multo etiam magis, quod Amoret
in pulchris illius genis excubare. Sumpit autem
è grauissimo poëta Sophocle, apud quem ita in
gona canit Chorus:

Ἐρως αἰνιστε μάχαν,
Ἐρως, οὐτε εἰ κτήμασι τίπτεις,
οὐτε εἰ μαλαγμοῖς παρξαῖς
νεκριδόντεις εννυχίεις.

Hoc certè quidam, si viueret, aut sibi subreptum
aut sibi alicubi in via excidisse diceret.